

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter Supplementum Formularum Fori extrajudicialis, accesserunt
quamplures Formulæ Fori contentiosi, necnon nonnullæ litteræ Pastorales
non minùs utiles, quàm necessariæ gubernium Ecclesiasticum
assumentibus, ab eodem Auctore annotationibus auctæ, sacræ paginæ
oraculis, & Sacr. ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1707

R. P. D. Emerix Decano. Mediolan. Nullitatis Professionis. Ven. 3. Martii
1690.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62423)

n. 64. lib. 1. Mant. de tacit. lib. 8. tit. 2. lib. 13. n. 7. Ricc. decis. 102. n. 16. præcipue in hac materia laudemii, in qua consuetudo præcisè observanda venit, eo modo, & forma, quia fuit introducta Soccin. Jun. conf. 70. n. 73. & seq. lib. 3. Gratian. discept. 377. n. 19. Fulgen. de Jur. Emphyt. tit. de laudem. par. 15. n. 2.

7. Movere tandem non potuit DD. exaggeratum præjudicium, quod resultare videtur in hoc casu Domino directo, qui si fundum Emphyteuticum in manus mortuas distrahi non promississet, potuisset semper à novo Emphyteuta laudemium etiam exposcere ratione Empo-nematum, prout præcisè exactum fuit pro aliis similibus fundis ab eodem Capitulo, cujus jactura non debent Moniales locupletari eodem textu in cap. unico, §. sed duorum de alienat. in fund. Innocent. in cap. secundum Canoniam n. 3023. qu. 8.

8. Etenim cum evenire posset, ut quomodolibet decimoquinto anno non solum non augeatur, sed fortasse diminutus remaneat valor rei Emphyteuticæ, etiam ex causa inordinata; Major fortasse resultat utilitas Domino directo ex invariabili taxa semel firmata, quam si determinato tempore esset renovanda, ut ad propositum notat Papon. in collect. arrest. lib. 1. tit. 14. arrest. 4. per tot. Unde hoc etiam praticari solet in quindenniis Cameræ Apostolicæ debitæ, à quibus usus processit quindennium hujusmodi solutionum, Cassador. ad reg. Cancell. decis. 19. n. 60. Urfell. concl. 100. n. 20. Niger. de laudem. par. 12. art. 3. n. 219. Rot. dec. 198. n. 4. part. 19.

9. Cæterum omnis tollitur dubietas in præfenti hypothesi, si consideretur, quod melioramenta, de quibus agitur tanquam Sacra, & Religiosa, cum cedere nequeant solo, nunquam favore Domini directi resolvi possunt; Unde quo ad ea frustranea remanet quæstio tam laudemii, quam quindennii, ut latius dictum fuit in decisione, quæ revidetur, quod non solum intelligendum est de Ecclesia, ut à Capitulo non controvertitur, sed etiam de toto Monasterio auctoritate ordinaria erecto, Calderin. conf. 5. de Religios. Dom. Gizzarel. decis. 37. n. 3. & sequitur Rota dec. 398. n. 6. par. 4. tom. 1.

Et ita approbando in reliquis præteritam decisionem responsum fuit utraque &c. & omnibus DD. suffragantibus.

R. P. D. EMERIX DECANO.

Mediolan. Nullitatis Professionis.
Ven. 3. Martii 1690.

ARGUMENTUM.

Professio emissa ante legitimam ætatem, non ratificatur per annalem habitus gestationem, nec per exercitium actuum professorum, data probabili ignorantia nullitatis præcedentis professionis.

SUMMARIUM.

1 Professio emissa ante legitimam ætatem præscriptam à Concilio, est irrita, & nulla.

Restitutio in integrum adversus lapsum quinquennii, tollit obstaculum agendi de nullitate, ibi.

3 Monachus gestans per annum habitum indistinctum Religionis, & exercens actus solis Professis spectantes, censetur tacite professionem nullam ratificasse, tametsi ignoraverit nullitatem præcedentis professionis.

4 Monachus quoties ex justa, & probabili causa habuit ignorantiam nullitatis suæ professionis expressæ, permanendo in Religione, non dicitur illam tacite ratificare, & probatur rationibus à n. 5. & seqq. per tot. & in 2. dec. coram eodem, ibi.

DECISIO XIV.

Pater Joannes Thomas Foppa, Antonius Maximus in sæculo nuncupatus, qui, licet natus die 7. Martii 1663. nihilominus in libro Baptismatum ex incuria Parochi descriptus fuit, natus sub die 7. Martii 1662. & cum fide Baptismatis, desumpta ex hac erronea descriptione, tanquam existens supra decimum sextum suæ ætatis annum, sub die 13. Martii 1678. professionem Regularem emisit in Congregatione Olivetana. Comperto, occasione perquirendi nova fidem Baptismatis

matis ad effectum suscipiendi Ordines, anno 1684. huiusmodi errore, prævia licentia Patris Generalis, instituit iudicium super nullitate suæ professionis coram Vicario Generali Eminentissimi tunc temporis Archiepiscopi Mediolanen. & Superiore Ordines, obtinuitque sententiam favorabilem, in cuius sequelam discessit à Claustis, ac publicè, & palam gestare coepit habitum sæcularem. Verùm delata Causa in gradu appellationis, sive recursus ad Sac. Congregationem Eminentissimorum S. Concilii Tridentini Interpretum, Eminentissimi PP. animadvertentes, quod ipse per spatium quinque annorum, & ultrà post emissam expressè professionem in Religione permanerat, quodque per consequens ex Decreto ejusdem Concil. *sess. 25. de Regul. c. 19.* admitti non potuerat ad reclamandum contra illam, non obtenta priùs restitutione in integrum adversus lapsum quinquennii, circumscripterunt præfatam sententiam, ulteriusque injunxerunt Ordinario, ut eum juris remediis cogeret ad redeundum ad Monasterium, ac reassumendum habitum Regularem. Reassumptio itaque per ipsum ea, qua decuit promptitudine, habitu monastico, propofita fuit in eadem Sacra Congregatione Causa super restitutione in integrum, & sub die 10. Maii 1687. recedendo à geminis contrariis resolutionibus, rescriptum decernendam illi restitutionem, deindè per speciale Breve S. mem. Innocentii XI. confirmatam, hac tamen lege, quod Causa super nullitate Professionis discuti deberet in ipsamet S. Congregatione. Cum autem assumpta per Eminentissimos Patres huiusmodi discussione, sub die 10. Aprilis 1688. responsum fuerit. *Constare de nullitate, & referendum Sanctissimo*, ac relatione facta Sanctissimo, deque illius præcepto reposita Causa sub die 30. Aprilis 1689. sigillatim vocatis omnibus ejusdem Sacrae Congregationis Cardinalibus, nulla, ob scissuram votorum, capi potuerit resolutio, in hoc rerum statu placuit Sanctissimo Domino Nostro Papæ Alexandro VIII. ob gravitatem simul, & exemplaritatem materiæ, mandare Eminentissimo ipsis Sacrae Congregationis Præfecto, ut desuper exqui-

reret Votum totius Rotæ; Undè communicato mihi de more mandato Sanctissimi, proposui hodie Dubium *An constet de nullitate Professionis?* Et Domini maturè discussis fundamentis, hinc inde deductis: affirmativè responderunt.

2. Nullitas enim Professionis resultat ex serie facti superiùs recensiti, juxta quam constat, quod Joannes Thomas natus die 17. Martii 1663. cum erronea fide Baptismatis, putans se natum die 7. Martii 1662. professionem emisit sub die 13. Martii 1678. & sic in ætate quindecim annorum & paucorum dierum contra Decretum Sac. Concilii Tridentini. *sess. 25. de regul. cap. 15.* disponens, quod nemo admittatur ad Regularem Professionem faciendam, non completo decimo sexto ætatis anno, ac declarans nullas, & irritas quascumque Professiones antea peractas, ut plenè notat Barbof. *ibidem n. 1. & de potest. Episc. allegat. 100. n. 3. & seqq. Navar. conf. 23. n. 1. de Regular. lib. 3. Ad den. ad Pamphil. decis. 552. n. 8.* nec hodie amplius agendum de quinquennali perseverantia, seu acquiescentia Monachi in Religione, stante præfata restitutione in integrum, per quam ipse repositus fuit in eo statu, in quo futurus fuisset, si quinquennium non fuisset elapsum, ut tradit Ad den. ad Bellarm. *in not. ad Concil. Tridentini. sess. 25. de Regular. cap. 19.* Rotæ *dec. 705. n. 6. in fin. p. 2. rec. & dec. 25. n. 2. coram Arguelles.*

3. Non obstat igitur unicum obiectum in quo versatur tota vis hodiernæ disputationis, quod videlicet Monachus per annualem gestationem habitus indistincti, & exercitum actuum ad Professos spectantium, censeatur emisisse novam tacitam Professionem, seu ratificationem productivam novæ obligationis permanenti in Religione, tamen si alias ignoravit nullitatem præcedentis Professionis expressè, ut latissimè tradit Fagnan. *in cap. significatum ex num. 19. usque ad finem de Regular. & tenent Spad. conf. 94. lib. 3. Barbof. de offic. & potest. Episcop. par. 3. alleg. 104. n. 19. Ventrigl. tom. 1. annor. 47. §. anteo mon. 30. Antonell. de temp. legal. lib. 2. cap. 63. n. 3. Dian. resol. moral. p. 6. tract. 7. resol. 36. in fin. Hurtad. de resid. tom. 2. lib. 2. resol. 8. sub*

sub resolut. 5. num. 43. Pignatell. consultat. canon. 88. num. 5. & consult. 126. n. 53. lib. 1. Panimoll. decis. 29. adnot. 3. num. 3. Adde. ad Rot. decis. 179. num. 8. p. 4. recent. Rot. decis. 39. num. 15. & decis. 178. n. 24. coram Carillo, ac pluries resolvisse videtur Sacra Congregatio Concilii ut in Romana, seu Sorana 28. Maii 1578. in Nullius 13. Januarii 1583. in Romana 13. Januarii 1618. in Neapolit. 3. Aprilis 1621. & in Carinen. 14. Decemb. 1624. cujus Sacri. Congregationis resolutiones vive vocis oraculo laudavit, & approbavit san. mem. Urban. VIII. ut testatur bon. mem. Cardinalis Paulutius tunc ipsius Sacræ Congregationis à secretis in ejus voto, recensito in libereculo particulariter dato.

4. Siquidem quoties ex parte Monachi concurrir iusta, & probabilis ignorantia Nullitatis præcedentis ejus professionis, & signanter, ut hic, orta ex erroneitate fidei Baptismatis, quæ quocumque etiam sagaces viros decipere valuisset, verior omnino visa est Dominis contraria sententia, nempe non dari hanc tacitam professionem, seu ratificationem, prout etiam magis communiter firmant Doctores, tam Theologi, quàm Juristæ, & inter primos Cajetan. in Div. Thom. 2. 2. quæst. 189. art. 5. Rodriguez part. 2. summ. cap. 8. n. 5. Sanchez de matrim. lib. 1. disp. 16. n. 7. & lib. 2. disp. 36. n. 3. lib. 7. disp. 37. n. 59. Bonacina quæst. 2. de claus. part. 10. difficult. 1. num. 3. Suarez de Religion. tom. 3. lib. 7. cap. 1. n. 3. Laym. lib. 4. tract. 5. cap. 5. n. 9. Less. de Justit. & Jur. lib. 2. cap. 40. dub. 7. num. 60. Castropal. tom. 3. tract. 16. disput. 2. punct. 5. num. 3. Portell. dub. Regular. verb. Professionum. 5. Mirand. in manual. Prælat. tom. 1. quæst. 30. conclus. unic. Coton. controvers. lib. 4. controvers. 4. cap. 2. num. 6. à S. Faust. lib. 3. quæst. 261. num. 1. Peiryn. de Prælat. quæst. 3. cap. 1. num. 144. Bordon. controvers. 32. de ratificat. profess. num. 19. Sancterell. variar. resolut. 48. num. 40. Scroff. resolut. moral. quæst. 8. Casaling. de privil. Regul. tract. 4. cap. 6. proposit. 7. Reclamatio, Pistach. de vot. tom. 1. tract. 5. cap. 4. num. 6. Donat. rer. regul. tom. 2. tract. 8. quæst. 5. num. 2.

5. Ex secundis Navar. cons. 23. n. 2.

consil. 31. num. 4. consil. 89. num. 5. vers. septimo professio de Regul. lib. 3. & in comment. 4. c. statumimus de Regul. lib. 3. & in manual. cap. 12. num. 7. Zeol. lib. 3. Decret. tit. 31. num. 39. Zipæus in Analytic. Jur. Pontific. lib. 3. de Regular. num. 25. Pirhing. in Decret. lib. 3. tit. 31. section. 9. num. 149. Spad. consil. 93. num. 13. lib. 3. Vermigl. consil. 484. num. 14. Altograd. 63. num. 67. lib. 2. disceptat. 440. num. 22. Ciarlin. controvers. 108. num. 61. Ciriac. controvers. 371. n. 23. & seqq. Pasqualig. quæst. moral. Jurid. 22. num. 6. & quæst. 35. num. 6. Dulphin. controvers. 238. num. 3. & seqq. Tambur. de Jure Abbat. tom. 3. disput. 6. quæst. 17. num. 5. & quæst. 23. n. 4. Capon. controvers. 14. n. 22. & ibi Episc. Brun. in suo vot. num. 28. & in addit. n. 20. Avendan. de met. lib. 2. cap. 10. num. 40. Graff. decis. aur. par. 1. lib. 3. de Regular. cap. 5. num. 22. Sperell. decis. 8. num. 30. tom. 1. Camerat. respons. decis. 1. num. 107. Tondut. resolut. benefic. lib. 1. cap. 78. n. 10. Passerin. de stat. homin. tom. 3. quæst. 180. art. 10. in spect. 8. num. 375. sequentibus. Card. de Luca de regul. disc. 40. sub n. 19. disc. 42. num. 4. & disc. 43. num. 14. ac sæpius probavit Rota ut in decis. 370. n. 10. part. 9. decis. 116. num. 26. & decis. 134. num. 7. & 8. part. 14. recentior. decis. 421. num. 8. coram Royas decis. 277. n. 12. coram Ubald. decis. 227. n. 23. coram Priol. Et ingenue fassus fuit ipse Fagnanus aliàs acerrimus vindex contrariæ opinionis, illam suis temporibus fuisse auctoritatibus ferè destitutam, ut in dicto cap. significatum n. 42. versicul. atque ex his omnibus.

6. Prævaluit autem apud Dominos hæc sententia ex tribus potissimum fundamentis, Primò scilicet, quia omnes textus de materia professionis agentes, in casu præexistentis professionis expressè nullæ, loquuntur de illius ratihabitione, seu ratificatione, non autem de nova tacita professione, seu ratificatione independenti à professione expressa, ut videre est in cap. significatum 11. de Regular. ibi. Post decimum quartum professionem à se prius factam ratam habuerit, in cap. cum Virum 12. eodem tit. ibi -- Præsertim si ratihabitione secuta quod antea gestum fuerat, roboratur in cap. sicut tenor 15. eodem tit.

tit. in argum. ibi -- *Furiosus profitendo non obligatur nisi factus sanæ mentis ratum habuerit*, in cap. 1. in fin. de his, quæ vi, met. causa, ibi -- *Si probatum fuerit non timore mortis præfatum mulierem Religionem intrasse, aut quod fecit postmodum ratum habuisse, & plenè, ac magistraliter in cap. 1. de Regul. in 6.* in quo summus Pontifex recenset quinque modo profitendi, primum scilicet per viam expressæ professionis, ibi -- *Nisi eo completo professionem faciat in sequenti, secundum per viam susceptionis habitus professorum*, ibi -- *Vel habitum Religionis suscipiat, qui dari profitentibus consuevit*, Tertium per viam expressæ ratificationis antecedentis professionis nullæ, ibi -- *Seu professionem à se prius factam ratam expressè habeat*. Quartum, per viam delationis annalis habitus indistincti, ibi -- *Quod si per totum sequentem annum in Monasterio permanserit, ubi Professorum, & Novitiorum sunt habitus indistincti professionem per hoc fecisse*. Quintum denique, qui pertinet ad rem nostram per viam tacitæ ratificationis expressæ professionis nullæ, ibi -- *Vel si quamprimum fecerat ratam habuisse videtur*. Undè nostrum non est asserere, seu superaddere novam tacitam professione, seu ratificationem fundatam in solis actibus professorum gestis, absque scientia Nullitatis prioris professionis expressæ, juxtà illud quod lex non dicit, neque nos dicere debemus ad Text. in cap. is, qui, ibi -- *Cum id non sit expressum in jure, & in leg. dissentientis, C. de repub. ibi -- Nulla præcessit juris Constitutio*.

7. Secundò, quia ad inducendam hujusmodi tacitam professionem, seu ratificationem requiritur consensus profitentis, cap. significatum, cap. sicut tenor, & cap. consulti de regular. isque debet esse omnino certus, & liber, nam agitur de subjiciendo professum novæ obligationi, contra quam in dubio fieri semper debet interpretatio, l. Arianus ff. de obligat. & act. l. quidquid astringendæ, ff. de verb. obligat. Undè cum professus ignoret nullitatem suæ professionis, nullo pacto dici potest præbere consensum alteri professioni tacitæ, nam voluntas non fertur in incognitum, ut inquit Aristotel. lib. 3. de anim.

comment. 39. nec quidquam magis contrarium est consensui, quam ignorantia, vel error, l. si per errorem ff. de jurisdic. omni. jud. l. non idcirco, Cod. de Jur. & Facti. ignor. Tantoque certius, quia de jure professus præsumitur in Religione persistere vigore tituli præambuli, de quo constat, ac per consequens tanquam semel validè professus, non tanquam iterum professurus, & adimplendam obligationem jam contractam, non autem ad novam contrahendam, ut communiter advertunt Doctores supra allegati.

8. Tertiò quia si præcedens expressa professio substineretur de jure, nemo plenè diceret, gestationem habitus professorum, & alios hujusmodi subsequentes actus fuisse ex parte Professi directos, & ordinatos ad effectum emittendi novam tacitam professionem, seu ratificationem; siquidem frustra inducitur tacitum, ubi reperitur expressum, ut tradit Bald. in l. cum multa, Cod. de donat. ant. nupt. Aretin. in l. 3. ff. de legat. 1. in his terminis Navar. conf. 89. n. 4. de Reg. Undè eodem modo dicendum in casu, quo prout hic, præcedens expressa professio non substinetur de jure, neque iste Juris defectus devenit ad notitiam professi, nam eadem semper, & ubique mens est, & intentio profitentis, quæ proinde neutro casu, diverso jure censeferi debet, ad text. in l. jam hoc jure, ff. de vulg. & pupil. Rota in Vuerbien. seu Balneoregien. successionis 4. Martii 1689. §. Secunda cor. mem. Imo quemadmodum postperactam professionem expressam licet irritam, & nullam, dari non potest casus, quod emittatur nova professio expressa, saltem juxtà sensum, & opinionem professi, qui divinare non potuit nullitatem præcedentis ejus professionis, simili modo, nec dari potest casus tacitæ professioni, seu ratificationis, ne contingat, plus per tacita mentis operationem fieri, quam potest fieri per expressam, contra regulam Text. in cap. scienti de regul. jur. in 6. de qua per Barbof. axiom. 89. n. 2.

9. Nec admodum visa sunt urgere fundamenta contrariorum sententiarum, non enim relevat, quod duo reperiantur in Jure distincti modi profitendi, expressæ scilicet, & tacitæ, quodque professus in actu

actu suæ oblationis, seu promissionis factæ coram Deo, censeatur utrique sese allegasse, juxta regulam præsumptæ conformationis agentis cum Juribus loquentibus de eo, quod agit. Quoniam id locum habet in suis terminis habilibus, nempe in casu, quo non præcessit expressa Professio nulla, aut si præcessit, professus novit ejus nullitatem, secus autem in casu, quo prout hic, Monachus fuit expressè professus, & ignarus nullitatis suæ professionis, nam, cum ex præfatis nullo Jure cautum sit, quod in his terminis detur tacita professio, seu ratificatio, quodque plus est, illa ex defectu voluntatis, sive consensus dari non possit, nihil desuper operari valeat præsumptio conformationis, quæ non procedit ultra terminos, sive casus de quibus jura loquuntur, ut in terminis Statuti tradit Andreol. *controv.* 248. n. 8. Rota dec. 1553. n. 9. coram Pen. & in *Æfina Immissio- nis, & divisionis* 26. Junii 1682. §. Statutum *Æfisi* coram bon. mem. Pauluccio.

10. Minus officit, quod non omnis ignorantia faciat involuntarium, sed dumtaxat ignorantia illius rei, quam homo nollet, si sciret, quæ à Theologis dicitur ignorantia antecedens, non autem ignorantia ejus rei, quam quis vellet, etiam si sciret, quæ dicitur ignorantia concomitans, quasi; quod Monachus postquam per actum professionis explicavit propositum inserviendi Deo in Religione, censeatur in illo perseverare, cum voluntatis mutatio non præsumatur, præsertim quoties, ut hic, agitur de meliori bono profitentis. Quoniam ad effectum hujusmodi tacitæ professionis, seu ratificationis non sufficit tollere involuntarium, sed necesse est ponere voluntarium, ut inquit Passerin. *de Stat. homin.* tom. 3. *quæst.* 189. *artic.* 10. *inspect.* 8. num. 375. Suarez *de Religion.* tom. 3. *lib.* 7. *cap.* 1. *num.* 21. aliud est enim credere professionem validam, & illam exequi tanquam talem, aliud verò ipsam emittere, seu ratificare de novo; Nam actus credendi pertinet ad intellectum, & actus exequendi licet admittam habeat voluntatem, hæc tamen non respicit professionem, sed ejus sequelam; actus autem profitendi, seu ratificandi de novo omni-

modo pertinet ad voluntatem, & dicit novum propositum, sive consensum, quo quis nunc ex integro vult, vel denuò vult, quod olim voluit, ut egregie distinguit Cajetan. *in Div. Thom.* 2. 2. *quæst.* 89. *art.* 5. undè cum pro hac tacita professione, seu ratificatione, requiratur novus consensus, & nova voluntas, in nihilo suffragatur præsumptio continuationis veteris voluntatis, ut tradit Suar. *loc. sup. cit.* n. 3. Tambur. *de jur. Abbat.* tom. 3. *disp.* 6. q. 17. n. 1. Præterea nec absolute videtur defendendum hujusmodi præsumptioni ad effectum de quo agitur, imponendi Professio perpetuum jugum religiosæ servitutis, cum in rei veritate sciri non possit, quid tractu temporis acciderit Professo, quod ipsi suadere voluisset egressum à Religione, si nullitatem ejus professionis scivisset, ut bene observat Passerin. *ubi supra* n. 383.

11. Denique non refragantur resolutiones, ac Decreta Sacr. Congregationis Concilii, ut præfertur, Apostolico oraculo roborata. Quia omnia loquuntur in terminis restitutionis in integrum adversus lapsum quinquennii, & signanter in casu, quo vel ignorantia versabatur in facto proprio, contra quam militat juris præsumptio, ut in Romana 13. Januarii 1618. in qua Nullitas professionis petebatur ex capite interrupti anni probationis, & in Carinen. 14. Decembris 1624. in qua petebatur ex capite anni probationis non completi, vel agebatur de ignorantia juris, quæ nemini suffragatur, ut in Nullius 13. Januarii 1583. in qua mulier agebat, ignorasse Decretum Sacri Concilii Tridentini irritantis, quascumque professiones emissas antè completum decimum sextum ætatis annum. *Vel decimum simpliciter allegabatur ignorantia facti, nullis autem rerum Circumstantiis, sive adminiculis fulciebatur*, ut in Romana, seu Sorana 28. Maii 1578. & in Neapolitana 3. Aprilis 1621. in quibus Regularis narrabat se Professum ante decimum sextum ætatis annum, & ex sola legali præsumptione ignorantie Nullitatis professionis contendebat refundere onus probandi scientiam in Religionem. Et in his, vel similibus terminis videtur intelligendum oraculum Sanct. mem. Urban.

Urban. VIII. tanquam simpliciter confirmatorum hujusmodi resolutionum, ac Decretorum Sacrae Congregationis.

12. Cæterum quatenus etiam per modum discursus hæc tacita Professio subsisteret in Jure, adhuc illa cessat in hypothetico casu nostri. Constat enim, quod Joannes Thomas pro tempore, quo permansit in Religione, semper ostendit animum aversum statui religioso, itaut sæpiùs de hoc ipso conquereretur apud amicos, & familiares, ac pervagante quondam fama suppressionis ejus Religionis, dederit magna signa lætitiæ, quasi tunc ei spes aliqua affulgeret evadendi Religiosam disciplinam, ut deponunt plures testes, & meliùs docuit successive eventus, quod scilicet per tot annos nunquam induci potuit ad accipiendos ordines, imò nec ipsammet primam Clericalem Tonsuram, in quibus ordinibus præcipuè consistit perfectio religiosa *cap. insinuate, qui Cleric. vel voven. Ec.* Ibiq. Hostien. n. 3. Butr. n. 10. Præpos. n. 4. Calderin. *conf. 11. de Regul. Rota dec. 211. n. 12. part. 13. recent.* Posita siquidem hujusmodi animi aversione à statu religioso, neutiquam allegari valet Professio tacita, quæ fundatur in simplici præsumptione Juris, ac per consequens eliditur ex quibuscumque actibus, seu declarationibus editis in contrarium, ut tradit Gloss. *in cap. tuarum V. signatos*, & ibi Abb. n. 6. & Dec. n. 33. *de privileg. Innoc. in cap. relatum num. 3.* ibique Hostien. n. 12. Imol. n. 16. Jo. Andr. n. 9. & Butr. n. 25. *de his, quæ vi met. caus. Silvester. in verb. Religio n. 19.* Cyriac. *controv. 371. n. 36.* Suarez. *de Religion. tom. 3. quæst. 17. art. 15. in princip.* Add. ad Greg. *dec. 385. sub n. 6. vers. excluditur.* Rot. *dec. 94. n. 4. part. 9. tom. 1. recent. dec. 2. num. 8.* post Tambur. *de jur. Abb. dec. 229. num. 3.* coram Carill. *decis. 552. n. 18.* & 19. coram Ubald. & *decis. 9. num. 34. dec. 25. num. 10.* coram Arguelles.

13. Nec quicquam moveat, quod unus dumtaxat ex præfatis Testibus præcisè deponat de animi aversione intra tempus tacitæ Professionis, videlicet intra annum immediatè defluxum à die editæ Professionis expressè, quoniam alii Testes non contrariantur ejus dispositioni,

sed dumtaxat indefinitè loquuntur de conquestionibus, & reclamationibus, ac per consequens, vel dici debent absolute contestes ex traditis per Hodiern. *controv. 16. num. 63.* Olsac. *decis. Pedemont. 99. num. 28.* Rot. *decis. 190. n. 4. part. 1. divers. & decis. 1369. n. 59. coram Coctin.* vel saltem recipiendi sunt pro adminiculo & conjectura, præsertim in casu, quo prout hic, agitur de facto successivo, & certa est generalis recusatio, sed abnuentia quorumcumque ordinum, stantibus enim tam fortibus adminiculis, & conjecturis, Testis etiam unicus plene probat juxtà theoreticum Bald. *in l. prima §. item Cornelio n. 2. ff. de quæst. quæm secuta est Rot. in Leodien. Nullitatis Ordinis Subdiaconatus 10. Januar. 1689. Non obstant. coram me.*

Et ità decisum fuit utraque parte acriter informante &c.

EADDEM CORAM EODEM

Mercurii 5. Julii 1690.

SUMMARIUM.

1 *Sumptus litis debentur ei, qui habet bonum jus, & est pauper.*

DECISIO XV.

1 **C**UM Sacra Congregatio Emmentissimorum Interpretum Sacri Concilii Tridentini exquisierit de Ordine Sanctissimi Votum hujus nostri Auditorii, nedum super nullitate Professionis P. Joannis Thomæ Foppe, sed etiam quoad expensas factas, & faciendas. Ideò Domini in eodem hodierna relatione causarum, in qua ordinarunt, ut traderem Votum super nullitate ad formam duarum decisionum desuper emanatarum, demandarunt pariter, ut extenderem hanc aliam brevem quoad expensas illi à Fratrem, occupatore omnium bonorum Paternorum, & Maternorum subministrandas. Quod enim illæ sint ab ipso debitæ nulla cadit difficultas quia bonum Jus P. Joannis Thomæ abundè liquet ex Sententia Ordinarii, resolutione Sac. Congregationis & ex